

ACCIÓ

ANY XIX

VILAFRANCA DEL PENEDÈS 23 DE JULIOL DE 1927.

NÚM. 960

SETMANARI

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

ASSOCIACIÓ CATÒLICA

FERRERS, 38 1.ª - TELÈFON, 83

PREU DE SUBSCRIPCIÓ

TRIMESTRE, 1'50

La formació religiosa de l'infant

EN motiu de la darrera glossa de les que hem dedicat a l'educació religiosa, en la que advocàvem per una formació religiosa a partir de la infantesa, ens ha estat adreçada aquesta pregunta: Voleu dir que no fóra més convenient i eficaç esperar a una edat més conscient per a emprendre aquesta educació?

Avui ens concretarem a la resposta d'aquesta pregunta. No han mancat homes de relatiu valer dins el camp pedagògic que han respost afirmativament. Rousseau deia que calia esperar als 16 o 18 anys i Kant preferia l'edat adulta. La raó que donaven aquests escriptors és que l'home en aquesta edat pot fer lliure elecció i en conseqüència rebre conscientment totes les responsabilitats procedents d'aquesta elecció. Però si furguem més endins d'aquesta teoria veurem que els guiava una altra raó més pèrfida i més immoral: ço que volien era foragitar la idea de Déu com idea directora de les preocupacions humanes; no neguen la seva existència, la reclouen, però, dins l'esfera de la «raó pura», en el cel clos hermèticament sense irradiacions divines vers nosaltres. Consideren la religió com un producte de la primitiva ignorància, de la infantilitat de la humana naturalesa, impossible de sostenir-se a través del cedaç de la civilització actual.

I per obtenir aquesta finalitat íntima i dissolvent, res més a propòsit que donar l'educació religiosa en la plena joventut. En aquesta edat les habituds són contretes i el fonament moral del jove és ben solidificat. Considereu quines seran les habituds i quin serà el fonament moral sense la religió? Desgraciadament tenim massa exemplars al nostre davant perquè ens poguem errar. Creieu que el jove pel sol fet de presentar-li després un programa nou de vida informada per la idea de Déu, el rebrà amb els braços estesos i canviarà el seu obrar? No, certament. Si admetéssim el canvi demostrariem un desconeixement absolut de l'ètica humana. Fóra diferent si la religió enclogués només algunes idees a aprendre, però hem de pensar que conté molts preceptes a obrar. No fóra tant sols obra d'intel·ligència, s'imposaria també la de voluntat. En aquesta darrera part radicaria la seva principal dificultat. Tots sabem la impotència d'un home contra un hàbit contret, la dificultat, si no impossibilitat, dels esfondraments d'una moral que té les seves rels enfondides en el cor mateix de l'home. Es presentaria massa aferrissada la lluita i massa difícil la victòria perquè hom acceptés aquell programa nou de vida informat per la idea de Déu.

Tots els catòlics reclamem l'educació religiosa a començar ja en l'edat infantil. No pertany a Déu l'infant quan neix? Just és doncs que els primers fulgors de la seva intel·ligència siguin per ell. Per nosaltres l'educació religiosa no és un coronament final, un complement ornamental de l'educació general, és més, és la base de tota l'educació moral. Els hàbits rectors de la vida han d'iniciar-se ja en l'aubada de la consciència. Després serà cada vegada més difícil, com hem vist, llur afiançament, puix trobarà al seu davant un conjunt d'obstacles en els hàbits contrets i indòmits.

Creiem, doncs, ben fermament, que la infantesa ha d'ésser ben educada religiosament. Malgrat la poca extensió que hem tingut per desenrotllar l'afirmació creiem que sura suficientment la prova.

CONVERSES LITÚRGIQUES

Departaments de l'Església

CO que colpeix de bell antuvi a qui visita una església, és l'Altar major. El lloc central que ocupa i la seva elevació sobre tota altra cosa, palesen d'una manera immediata la seva cabdal importància. D'aquesta excel·lència de l'altar major en participa naturalment aquells d'església que l'encloou. Aquesta part —la més important de tota l'església— s'anomena Santuari; està separada del reste mitjançant una barana. Dintre el Santuari, enfront o bé darrera l'altar, hi ha instal·lats els sitials o bancs per als clergues. Aquesta porció de santuari és anomenada cor o presbiteri. En molts llocs s'empren indistintament els mots santuari i presbiteri. Moltes vegades prevaix exclusivament aquest darrer. La part posterior del santuari acaba sempre en forma semicircular o poligonal; la barana que el limita pel davant és generalment recta. Des de la barana fins a la porta principal s'extén la Nau, la qual en molts llocs és separada per columnes d'altres naus laterals, paral·leles a ella mateixa. Algunes vegades una altra nau perpendicular a la principal, passa pel davant del presbiteri; llavors l'església pren la forma de creu llatina. Els braços d'aquesta creu formats per la nau transversal s'anomenen Transepts o creuer.

GREGORI BENOIT.

Fulles històriques

4 juliol 1277. — Albert de Mediona lliura al Rei Pere II del castell d'Altea i Vilamajor que li havien estat donats pel Rei Jaume I durant la seva vida; en canvi el Rei Pere li confirma el feude del castell de Cabrera del Penedès. Segons consta en un altra escriptura de l'any 1315, el fer lliurament dels dits castells fou perquè el Rei li cedí in perpetuum el castell de Cabrera.

(Pergamins i escriptures de l'Arx. de Cabrera).

8 juliol 1602. — El Vicari General de Barcelona Dr. Pere Pla, en nom de l'Il·lm. Sr. Bisbe D. Ildefons Coloma, autoritza l'erecció de la Confraria de Sant Raimon de Penyaforat en el seu altar de l'Església parroquial de Santa Maria de Vilafanica.

Els Estatuts que presentà

PLOMES MESTRES

El nou renaixement

LA notícia més fàlaga i prometedora que es pot donar avui a la humanitat és dir-li que camina per una ruta equívocada. Aquesta és precisament la raó de què tot veritable progrés estigui basat en la Caiguda de l'Home i no en l'Evolució ni en qualsevol altra forma semblant d'enterboliment de les idees. La veritat d'aquesta teoria es pot demostrar de la guisa més pràctica i prosaica: per mitjà de la caiguda, visible i corporal, d'un home.

Imagíneu-vos que aneu en el vostre esplèndid automòbil vers la vostra magnífica casa de camp, acompanyats de dos magistrats i un bisbe. Ningú no podrà negar que àdhuc amb tan il·lustre companyia és possible sofrir un accident i fins i tot anar a parar dins una rasa. Una cosa així pot esdevenir molt fàcilment als rics i és un dels consols dels savis. Imagíneu-vos que en aquelles circumstàncies la vostra admirable salut mental i la vostra presència d'ànim us permeten encara conversar lúcidament. El magistrat us podrà explicar amb lògica judicial que, indubtablement, anaveu pel cantó que no us pertocava; amb veu una mica tremolosa el bisbe us podrà aconsellar resignació religiosa. Vós i tot podreu parlar de la situació amb aquell deliciós to d'humor que és la més noble flor de la hospitalitat.

Però és clar que l'humor d'aquella conversa dependrà essencialment del reconeixement que ço que us ha esdevingut és fora dels esdeveniments ordinaris. Més clar: la conversa animada i estimulante que podreu establir dins la rasa depèn, primer que tot, de reconèixer que sou tanmateix dins la rasa.

Tota possibilitat d'adobar el vehicle i continuar el viatge s'ha de basar en el fet de reconèixer que heu caigut en un error, o en una rasa; i la resolució de prendre el bon camí ha d'ésser precedida per confessar que havíeu pres el dolent.

Aquest és, en més d'un sentit, l'estat actual de la societat. El fet fonamental que hom ha d'acceptar és que hem arribat a un fals destí, i el primer obstacle el trobem en desempelle-

gar-nos de la pretensió de creure que aquell és el nostre veritable destí.

La societat moderna, amb la seva organització industrial i capitalista, és una rasa excepcionalment desagradable. Però el pitjor és que no ens trobem únicament en una ruta equivocada, sinó que fa molt de temps que anem caminant per aquesta ruta. Si a la història de l'època hi ha un fet remarcable i sorprenent, em sembla que aquest fet és format per la sèrie d'errors comesos per les classes educades, i, especialment, per les persones anomenades instruídes. Per exemple: les classes cultes admiraven el kàiser per la seva eficiència militar i el seu imperi d'instrucció, mentre que les classes ignorants s'entretenien, tot bromejant, a ridiculitzar el seu bigoti.

En aquest, com en molts casos, els ignorants tenien raó. La teoria teutònica de la història, que va assolir el seu darrer triomf en la invasió de Bèlgica, era una teoria estudiada pels rics i no pels pobres.

No obstant, ens resta encara una mena de prejudici de si el camí prusià era el bon camí; i tot per la senzilla raó que també havia estat durant molt de temps el nostre propi camí. El nom que se li dona és el d'organització, o, més clar, el de màquina o maquinària. I encara ens sembla que adobant, netejant i untant aquesta màquina vella podrem arribar a una forma de renaixement. De moment caldrà que diem que l'al·ludida tesi és contrària a la mateixa naturalesa de tots els renaixements de la història. Un renaixement consisteix en trobar alguna cosa, la novetat de la qual és precisament el resultat de la seva antiguitat, alguna cosa que és nova per raó d'ésser massa vella. Ço que reneix, és a dir, ço que es renova, pot ésser tan remot com es vulgui, però no pot ésser res recent. El gran Renaixement, que ha donat el nom a tots els demés renaixements, va produir artistes perquè procedia dels antics. I va modelar el nou món damunt la base de les arts antigues, les quals eren, no tan sols moralment, sinó també materialment i literalment enterades.

L'home modern s'imagina que pot renovar el món modern amb la sola maquinària del món modern. Creu que si reconcentra més les forces econòmiques, si fa més obligatòria la instrucció

Mn. Pere Queralt, Beneficiat de la dita parròquia, són en català. (Arx. Episc. de B., reg. com. fol. 39.)

J. B. i C.

pública, més detallada i traçada la divisió del treball, o en poques paraules, fa que el segle XX sigui igual que el XIX, però més segle XIX que el mateix segle XIX, la joventut i l'esperança renaixeran en el món. Això és idènticament igual que si la humanitat del darrer període de l'Estat Mitjà hagués cregut que podia produir genis com Leonardo de Vinci i Shakespeare mitjançant la introducció de noves complicacions en l'heràldica, tot i inventant una nova forma de divisió tan satisfactòria com la que s'anomena *parti-per-pale*.

Hi ha qui afirma que la ciència ens treu del modern embolic on vivim. Sembla que ningú no encerta a pensar que la ciència ha contribuït en grau no petit a embolicar-nos.

La ciència antropològica, per exemple, va servir de pretext per a glorificar la tribu que hom suposava teutònica i que en realitat va resultar prusiana. La ciència econòmica va servir de pretext per a permetre la pugna humana que ha culminat en el capitalisme. La ciència del segle XIX ens va ensenyar sistemàticament que la pitjor ètica era la millor economia. La química i la mecànica han servit tant per a infligir ferides com per a guarir-les. I han produït tal renaixement de la tortura, que àdhuc persones com H. G. Wells, que havien disposat tota llur fe en els instruments de la ciència, han de clamar que un sistema cosmopolita vingui a protegir-nos de les armes de la mateixa ciència.

Si hem d'esperar algun renaixement, aquest no provindrà de les coses que cultívem, sinó de les que venim descurant. Que aquestes són les que més necessitem. Precisament perquè la instrucció organitzada desconeix del tot la tradició natural de la cultura transmesa de pare a fill, la vertadera cultura ha de provenir d'alguns pares que eduquin realment llurs fills. Precisament perquè el militarisme organitzat oblida gairebé per complet la cavallerositat i les lluites ocasionals per la causa de la justícia, la justícia serà probablement vindicada per una lluita ocasional. Precisament perquè la propietat concentrada en enormes fortunes o en terres immenses ha perdut tota personalitat i tota significació, la propietat serà descoberta novament per qualque persona humil que insisteixi a cultivar el seu propi jardí.

Totes les coses pomposes i impersonals en mig les quals hem viscut tant de temps, s'enfrontaran amb les coses personals, que abans hom deia que eren representades per aquelles, però que fa molt de temps que s'han confabulat per trair o destruir aquestes.

Això tindrà tot l'aspecte d'una guerra de les coses petites contra les grans; però les coses petites seran reals, i les grans no ho són. Tindrà tot l'aspecte del contrast entre un home i un gegant. Però de fet no serà res més que una cosa semblant al contrast, a la llum del capvespre, entre un home i la seva pròpia i gegantina ombra.

G. K. CHESTERTON.
trad. O. M.

Minúcies DEL CAMÍ Noves

Intervenció per al·lusions

TEMPS de calor, temps anormal, mal temps. Temps que convida més a llegir sota la parra —el llegir i l'ombra frescal obren les potències— que no pas a escriure, cosa que en aquest temps no dona ni goig, ni gust, ni res que s'hi assembla. Però, contra la calor i contra tot, quan convé convé. Avui reprenc les meves funcions per a conversar amb l'amic Fly. Millor dit, prenc la paraula per al·lusions, com deien els membres de l'inútil i enyorat Parlament.

Fly acaba de corroborar uns mots meus sobre la insipidesa dels periòdics provocada per les persianes negres o els boixos que no vénen a tomb o el: «Subscriuiu-vos a...» que ve balder dintre els grossos espais blancs. A Vilafranca es dona rares vegades el cas que dos periòdics —diem-ne periòdics— coincideixin. És perfectament normal, per raó de la costum, que una cosa que un la vegi blanca, l'altre la vegi negra. Per això és satisfactori que en el cas que acabo d'assenyalar, Fly tingui el mateix parer que jo, o, si voleu, jo tingui el mateix parer que Fly, de la «Gaceta de Vilafranca».

No obstant, aquesta conciliació de parers només s'ha produït en principi. Fly, tot i acordant que la monotonia dels periòdics prové de la persistència de la censura —que acceptem que sigui necessària—, diu que hi ha encara un mal pitjor del qual no n'és culpable la censura: el de no poder dir al papa, i al vi, vi, és a dir, el de no poder declarar sense por a represàlies extra-periòdiques que tal senyor és un mal músic, que tal altre és un escriptor sense estil i que tal altre a pesar d'ésser secretari d'això i president d'allò a penes si sap llegir. En aquesta qüestió ja torna a passar el que deiem, ja apareix de nou el desacord.

Amic Fly: tot això que voldrieu que es pogués dir, es pot dir. Cal només arduïdesa. Vós n'heu tingut alguna vegada, si no contra una persona, contra una agrupació, que encara té més mèrit. Em refereixo al que escriguéreu sobre el Centre Agrícola. Algú més ha dit qualque vegada les coses per llur nom. Jo mateix he provat de fer-ho diversos cops. Però, tanmateix, aquesta arduïdesa caldria exercir-la amb més constància. Pot passar que les conseqüències es girin contra nosaltres, perquè tampoc som eminències, però, creieu, dir que aquell és un mal músic i aquest és un mal escriptor, ja ho crec que es pot dir! Si no ho fem és perquè no volem o no gosem o bé temem que ens tornin les pilotes. Que de privar-nos-ho ningú no ens ho priva.

TEOGNIS.

Capses de paper i sobres a
UNA PESSETA
A LA IMP. ESTEVA

De l'optimisme

PER tal que l'acció devingui fecunda val tant l'optimisme com l'acció mateixa. És com la llum, com l'esperit que l'informa. Sense l'optimisme, que ens sosté en l'adversitat, que ens priva d'acovardir-nos més encara, la nostra vida en bona veritat que fóra d'una monotonia esgarrifosa, quelcom tristíssim on pregonaament arrelarien la inconsciència i el renunciament suïcides.

NOIA DE GURRI.

La Cultura

Al Casal de «La Principal»
Conferència per
Jaume Marco

JAUME Marco, el president del Foment de les Arts Decoratives, de Barcelona, va donar dijous a la societat «La Principal» una conferència sobre «Les grans decoracions murals».

La dissertació fou una descripció i presentació a la pantalla de les obres murals dels clàssics italians de la pintura. Es projectaren multitud de diapositives, que el conferenciant anava explicant, on es veien perfectament les magnífiques decoracions dels palaus de Florència, Venècia i Roma.

Totes aquestes projeccions anaren acompanyades d'interessants detalls sobre la marxa evolutiva de la pintura damunt mur, des del període romànic fins a Miquel Àngel. Passaren per davant dels ulls dels espectadors nombroses decoracions de Giotto, Fra Angèlic, Donatello, Rafael, Peruggino, Miquel Àngel i de diversos pintors del Renaixement.

La dissertació del senyor Marco fou premiada amb molts aplaudiments.

ESPORTIVES

FÚTBOL

Joventut Terrasença, 1

F. C. Vilafranca, 7

EL primer temps comença amb domini del Vilafranca qui obté el primer gol per mitjà de l'Almirall en rematar un córner.

Reaccionen els forans els quals demostren una tècnica força depurada i dominen d'una manera intensa. A les acaballes, una passada de Cundet a Juvé proporciona el segon gol al Vilafranca, el millor de la tarda, i fineix el primer temps.

Reprèn el joc es nota cansanci en les files terrasencues. No obstant aconseguiren marcar el gol d'honor, obra d'Aguiar.

La resta del partit és d'un fort domini vilafranquí que es traduí en cinc gols més entrats 4 per Cundet i 1 per Juvé.

El millor dels locals, Domingo, qui féu una partida meravellosa, seguint-lo en ordre

Condolença.—A Sabadell on vivia, ha lliurat la seva ànima a Déu la cunyada de l'Il·ltre. Sr. Degà del Penedès Dr. D. Joan Badia pvre, senyora Mercè Llonch i Canyameres, vídua d'Anselm Badia i Capdevila.

En pregar als nostres lectors una oració per l'ànima de la finada, trametem al Dr. Badia el nostre més sincer pèsam.

Automòbil que fa explosió.—Diumenge passat al vespre, a la Rambla de Nostra Dona, mentre carregava de benzina va fer explosió un automòbil. Sembla que l'explosió fou provocada per un dels dos viatgers que hi anaven, el qual acostà un llumí al dipòsit de carbur dels fanals. A més de la forta detonació que es produí i dels desperfectes del vehicle, un dels dos viatgers va sofrir diverses ferides a la cara que li foren curades pel metge senyor Masllorens.

Amb mig volant i es pot dir que només amb mig automòbil, van continuar el viatge en direcció a Barcelona.

Excursió.—Dimecres passat, de bon matí, marxaren a Montserrat una secció de nois del Catecisme de Perseverança de la Parròquia de la Santíssima Trinitat, acompanyats del nostre bon amic Mossèn Jaume Roca, vicari de la dita parròquia.

Teatre.—Avui a la nit actuarà al Casal de «La Principal» la companyia de Margarida Xirgu. Aquesta actriu, però, no es presentarà al nostre públic. Amb la Santolària de protagonista l'esmentada companyia representarà la darrera obra d'Eduard Marquina titulada «La hermita, la fuente y el río».

Exàmens.—A l'Acadèmia del Centre Artístic Musical de Barcelona, l'alumnessa del Col·legi de Sant Elies Pilar Soler i Ferret en el quart curs de piano, solfeig i teoria ha obtingut la qualificació de sobresalient amb diploma i medalla de bronze.

A l'Acadèmia Pràctica de la dita ciutat han obtingut el títol de tenedores de llibres amb la qualificació d'Excel·lent i òptim les alumnesses de l'esmentat Col·legi, Joana Ribes i Cucu-

de mèrits, Cundet, Juvé i Inglès. El debutant Llacera ho féu força bé.

Elies, Vila, Frisats i Prat sobresortiren per l'equip visitant.

Els equips foren: Colea, López, Vila, Elies, Prat, Florensa, Ribé, Marzo, Mitjants, Aguiar i Frisats per la Joventut Terrasença, i Inglès, Llorens, Paulí, Via, Guasch, Domingo, Llacera, Agustí, Almirall, Cundet i Jover pel Vilafranca.

Demà i demà passat el primer equip del Vilafranca jugarà a Sant Feliu del Llobregat contra el Santfeliuenc.

L'Unió Esportiva jugarà aquests dos dies amb l'U. E. Poble Nou.

rella, Filomena Campllonch i Surinyach i Remei Llopart i Mitjants.

Els agutzils uniformats.—Se'ns diu que per la pròxima festa major la nostra vila comptarà amb 4 agutzils que aniran vestits amb vistós uniforme.

Claveguera nova.—Dimarts començarà la construcció de la claveguera de la Plaça de la Constitució.

II Exposició del Penedès.—Demà la tarda el vilafranquí Jaume Valero i Ribes donarà una conferència al Vendrell, al local de l'Exposició, sobre el tema: «Balls de bastons. Castells i Gralles».

Els Quaderns mensuals.—La setmana entrant, si a Déu plau, sortiran els nostres Quaderns corresponents a l'actual més de Juliol.

Natalici.—Na Teresa Montserrat, esposa del senyor Esteve Huguet, de Torredembarra, ha deslliurat feliçment un heréuet.

Trametem als dits esposos la nostra enhorabona per la gràcia de l'esdeveniment.

La Creu de Sant Salvador.—S'estan fent obres de restauració a la Creu de terme dita de Sant Salvador, la qual era molt deteriorada.

El Llibre d'Or del Fútbol Català.—Als aparadors de la Sastreteria Cuyàs hi ha exposat un exemplar d'aquest magnífic llibre, vertader historial del nostre fútbol.

El mercat de peix.—A mig mes d'Agost quedaran enllestides les importants reformes que es vénen fent al mercat de peix i gallina. Probablement s'inaugurarà el dia 15 del dit mes vinent.

Caixa d'Estalvis.—Durant la tercera setmana del mes de juliol la «Caixa d'Estalvis del Penedès» ha rebut 27108 pessetes, procedents de 181 impositacions i ha pagat 12441'60 pessetes per 33 reintegres.

S'han obert en aquest temps 8 noves llibretes.

Pastes per a Sopa
MARCA «LA TERESITA»

Especialitat en macarrons per a guisar a la italiana ÈXIT CREIXENT de les noves pastes EXTRA BLANCA, JOCKEYS, PETXINES, CARGOLETS, TIBURONS I TIBURONETS.

De venda:

Eduard Quer

Constitució, 35. Telèfon 330
Vilafranca del Penedès

Xinxes

Un fl·scó patentat d'AKANTROL extermina per sempre les xinxes.

Premiat a totes les Exposicions d'Higiene i reconegut com el millor matxinex del món. Prospecces i venda, a la drogueria de Josep Rovira, antiga «Casa Vicenç», Parcellada 1.

SENYORA

Vegi el que ens hem proposat

PER FI DE TEMPORADA

a costa i tot d'un gran sacrifici, per tal de desfer-nos de l'existència d'istiu.

ACTUALMENT

- 1.er Es rematen tots els gèneres en general.
- 2.^{on} Se salden els ESTAMPATS i les novetats d'aquesta temporada.
- 3.er Liquidació de tots els MODELS DE PARIS amb el 50 per 100 de descompte.

ÉS IMPOSSIBLE

que no li interessi alguna d'aquestes tres ocasions.

LA FISICA

Portaferrissa, 23 -- BARCELONA

SERENA-DENTISTA

Ex-intern de l'Escola Odontològica de Madrid i de la Facultat de Medicina de Barcelona

CONSULTA A VILAFRANCA DE 9 A 1 I DE 3 A 6
PARELLADA, 43, PRAL.

NOTA DE PREIS

Extraccions sense dolor . . . 4 ptes.	Parcials, des d'una peça . . . 15 ptes.
Empastats i tractament . . . 10 "	Corones . . . 30 "
Obturacions al platí . . . 15 "	Ponts, la peça . . . 30 "
Dentadures completes . . . 200 "	Neteja de boca . . . 10 "

Consulta a Barcelona: Pelai, 16, entresol

IMPERMEABLES, Parai-gües, Ombrel·les i Moneders. EXIT DEL VENTALL PERFUMADOR. En Camises, Corbates, Cinturons i Mitjons el més nou. En perfumeria, tots els productes Nacionals i Extranjeros.

Aigua de Colònia i Rom Quina, màxima qualitat, pel mínim preu de 2'50 ptes. litre.

Casa Mercader

Plaça de la Constitució, 7

Adobs Pujolá

Per encàrrecs:

Josep Salvany i Alegre.

— Santa Magdalena, 18. —

Telèfon, 56.

FUMADORS

ENGOMAT

vegetal i sense cola

— Per a gerència. Cap d'oficines i despatx. Treballs experts d'escriptori. Direcció tècnica d'affers comercials. Comptabilitat. Correspondència espanyola i francesa. Còpies a mà i a màquina. Comissions, etc. etc.

Per mitges jornades i jornades senceres, s'ofereix JOAN PEDRET, Ferrers' 29 Telèfon, 227. Vilafraanca del Penedès

La clientela agradecida propaga el

Amigo DÉBIL tome Elixir CALLOL

Aumenta el APETITO y las FUERZAS rápidamente

Medicamento Aprobado y Recomendado desde el año 1897, por la Real Academia de Medicina y Cirujía, a los débiles.

Cómpralo hoy mismo. — Sólo vale 5 ptas.

Los Médicos, que lo conocen prácticamente lo recetan, lo toman y lo dan a sus familias

Olis d'oliva

ARTUR SAMARANCH

Magatzem: Carrer de St. Ferran
Telèfon, 129.

REUS

Dr. Josep M.ª Ramon Escardó

Avinguda de Alfons XIII (Diagonal), 371, 1.ª i.^a (entre Passeig de Gràcia i Claris)-Tel. 1324 G. Consultes: de 4 a 6 - Barcelona. Plaça Milà, 7, els dissabtes de 10 a 1 - Vilafraanca del Penedès.

MALALTIES

Ne.vioses

Histerisme, epilèpsia, psicastènia i paràlisi.

Secreció interna

Retrac de desenrotllament infantil: Rjoveneximent Nutrició, Artrisme, Diabetis i Obesitat.

— QUEVIURES i demès articles que serveix la casa

Eduard Quer

Constitució 35, Telèfon 330, són recomanables per llur excel·lent qualitat i preus aventajosos.

"Manzanilla" d'Urgell

PAQUET 20 preses, 60 cèntims. De venda, Casa Domènec Carrer de la Cort, 6 Vilafraanca

Anuncis classificats

VENC BOCOIS ROURE

a Ptes. 0'50, el kilo, Joan Esclans i Milà, Vins. Vilafraanca.

— ES VEN una casa, magatzem i 8 patis i tots els utensilis per a maraires al carrer Orient 14.

Per informes al mateix edifici.

— BAR Es ven, per retirar-se del negoci, situat en el Carrer del Dr. Robert, al VENDRELL, enfront de l'estació del ferro carril.

Per mes detalls a l'impremta de «Acció».

— HABITACIÓ AMOBLADA en entressol, amb tot confort, vista al carrer, en lloc cèntric, es llogarà a senyor sol, sense pre-tensions.

Raó a la Rambla de St. Francesc, 9 impremta.

— Casa-torre prop de La Llacuna per a llogar. Raó a la impremta del periòdic.

— Cirurglà Pedicur Massagista M. RIOS COLL Sant Bernat, 4.

A.MONTIA, Dentista

Pelayo, 30-1.ª. — Barcelona. Tel. 2.042 A.

A Vilafraanca del Penedès, continua visitant tots els dies de mercat.

Rambla de Nostra Dona, 37, pral.

Dentadures sense paladar. Treballs sistema americà.

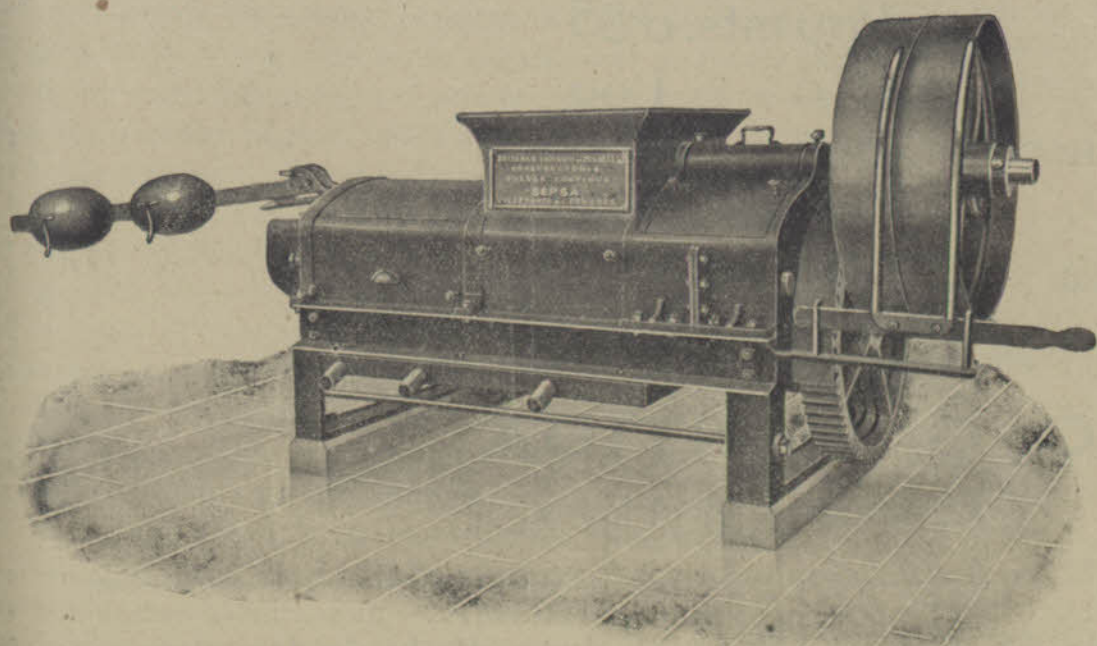
Extraccions sense dolor. Orificacions i empastos de totes classes.

Preus econòmics.

Consultes gratuïtes

AMB CENSURA ECLESIASTICA

IMP. ESTEVA. - TEL. 115. - VILAFRANCA.

PRODUCCIÓ PER HORA

N.º 1. de 6 a 8 càrregues. N.º 2. de 12 a 15 càrregues.
N.º 3 de 20 a 25 càrregues.

Prensa contínua

SEPSA

és la millor del món

AUGMENTA EL GRAU I L'EXTRACTE SEC

DEMANEU PREUS A LA CASA CONSTRUCTORA

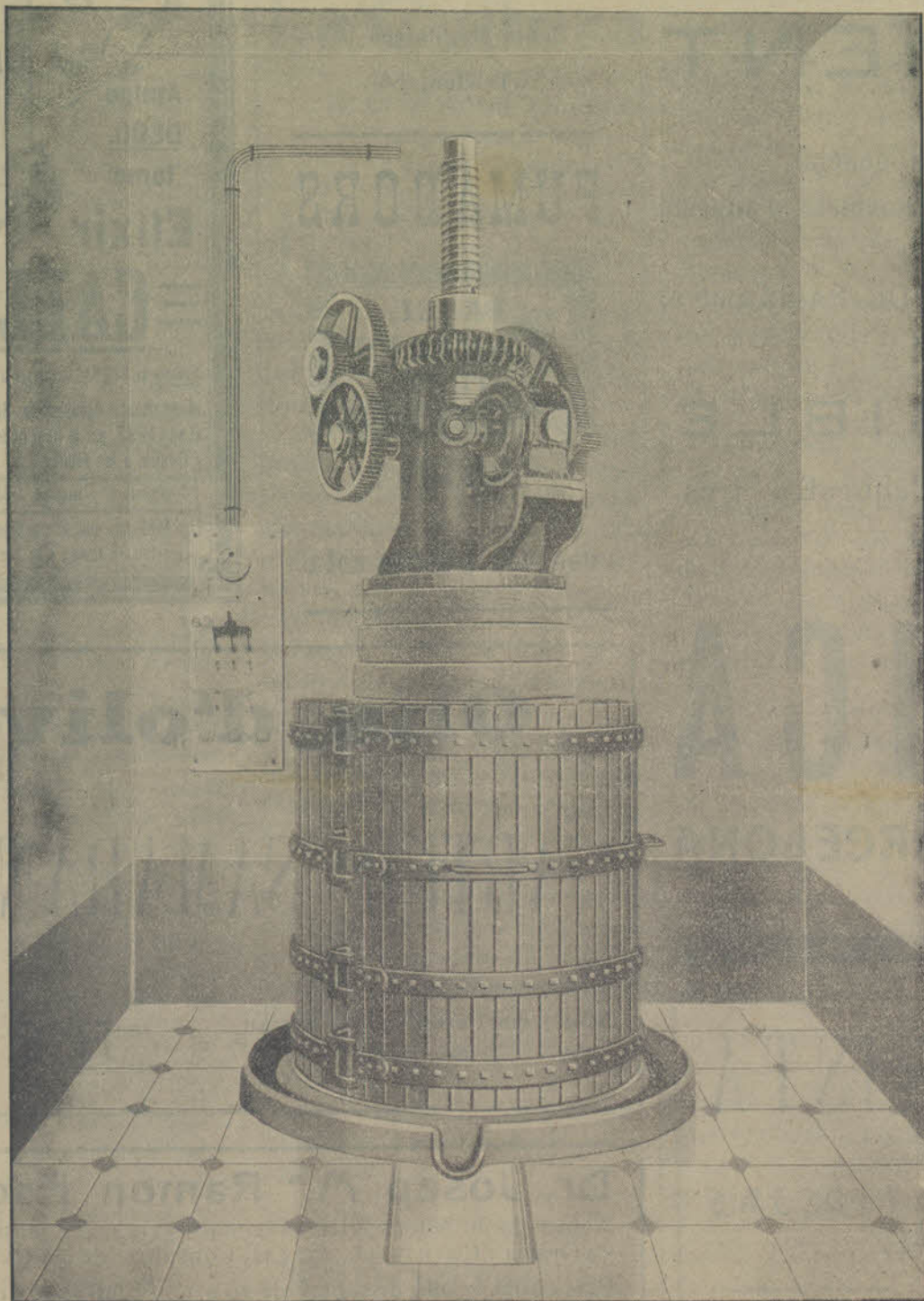
SOCIETAT ENOLÓGICA DEL Penedès, S. A.

Tallers de maquinària vinícola: Misser Rufet, 8 - Telèfon, 149

Fundició de ferro, tallers de construcció d'obres,
treballs artístics forjats, premses per vi elèc-
triques i a mà, telers, etc.

INDÚSTRIES I FUNDICIONS ROURA, S.A.

PREMIÀ DE MAR

PREMSA ELÈCTRICA PER VI I OLI

(PATENT Núm. 92418)

Sínies de catúfols

Sínies de rosari

Bombes: de pistó, sub-
mergides i de trasbalsar

La premsa que ens plau d'oferir, com es pot veure en el gravat, és accionada per motor elèctric, la qual cosa permet de fer un treball ràpid, econòmic, senzill i que no altera gens la qualitat del vi.

Es construeix amb les següents característiques:

Diàmetre gàbia	1'00 mts.	0'85
Alçada gàbia	1'10	1'00
Capacitat en quilos de raïm	2000	1300
Potència motor	3 HP	2 HP
Consum per premsa	0'3 KW.	0'1 KW.

Grans existències de tots els tipus a mà i elèctrics, trepitjadores a mà i elèctriques

CONSTRUCCIÓ GARANTIDA

Transformació de premses a mà en premses elèctriques

A Vilafranca En Francesc Esteve, carrer de St. Pere, 115, en té dues d'adquirides que funcionen tot l'any, i donarà detalls i preus a qui els sol·liciti.